

ઘોરણ - ૧૦

વિષય - ગુજરાતી
સ્વાધ્યાય

પાઠ - ૧૮

ભૂખથીય ભૂંડી ભીખ

વિદ્યાર્થીનું નામ :

શાળાનું નામ :

મધ્યમ ભૂંડી ભીખ

Page No.

DATE: / /

લેખક : પદ્મનાભ પટેલ

પ્રકાર : નવલકથાખંડ

સંદર્ભ : 'માનવીનો ભવાઈ' માંથી

શબ્દ સમજૂતી

અદેખાઈ - ઈર્ષ્યા, બીજાનું આનંદ મેઈને પતી દુષ્ણની લાગણી

છપના = છપ્પતિયો દુહકાળ, (સંવત 1956ની છપ્પતિયો દુહકાળ)

શાળ = શાલિ, ડાંગર, કમોદ

કુંગાળ = દરિદ્ર, ગરીબ

દાર = કતાર

તબક્કા શબ્દો

ભાર - મોટા માટે, સત્તાધીશ

ધરમ - ધર્મ

આર્ણવા - લાવેલા

દેંડી દેંડી - ચાલે ચાલે

મોગળ - મોગાંદ, કમમ

પોશીર - પા

આલવું - આકાશ, વાદળ

પરચમી - પૃથ્વી

આલવું - આપવું

કુલક - પહેરેલા કુપકાની જૂલતો છેડો

મલક - દેશ, મુલક

પલ્લી - પ્રલય, વિનાશ

વાઈ - લાઈ

પેરિયુ - રીથ, પેરના મારે મજૂરી કરનારું

નઈ - નહીં

સલાવારી - લાલકાર

ધિક્ - ધિક્કાર

કુળ - કોળ

ભૂંડું - ખમજ

દિલ - શરોર, તળ

લાગ - તક, મોડો

નકુર - નકરુર

વિવરણીય શબ્દો

ધરતી x આકાશ

દરિદ્ર x અમીર

મવાલ x જવાબ

સમસ્યા x અસમસ્યા

મુંવાળું x ભરણ, ખમજવાળું

મદ્દલાગર x દુર્લાગર

રૂઢિપ્રયાગો

માલતા - ચતુ - મૃત્યુ પામવું
પગ જડાઈ જવા - સ્તબ્ધ થઈ જવું, સ્થિર થઈ જવું
આંખો ભોળી થવી - લાગણીશીલ થઈ જવું
દાઢ ગરુડી - ગુસ્સા આવવી

શબ્દસમૂહ મારે એક શબ્દ

મરણ પાછળ શીવું, દૂરવું અથવા લોકિક - કાણ
મગાસંજંઘીમાં જન્મ લેમજ મરણ વગરેથી પાળવામાં આવતું અલગપણું - મૂતક
મરણ પાછળ ક્રિયા કરાવવી, આદુ કરવું - સમાવવું
અગાજ ભરવાનો ઓરકો, વખાવ, ભંકાર - કીકાર
પૂરવી અને આકાશની જ્યાં સંધિ દેખાતી હોય છે તે રેખા - સિતિજ

સ્વાધ્યાય

1. 1) કૈમ ભાઈ પરેલ નવું આ પેરિયું નથી લેતો? આ વાક્ય કોણ કોને ઉદ્દેશીને કરે છે?
→ શોક કાળુને કરે છે.

2) કાળુ માને છે કે જગતમાં મોંથી ખરાબ બાબત...
→ સ્વમાન ગુમાવી ભીખ મારે દાપ લંબાવવી તે છે.

2. 1) દુકાળના વખતમાં લોકોને કોણ મદદ કરી?
→ દુકાળના વખતમાં લોકોને કેરાકિયાના મરણને મદદ કરી.

2) કાળુ અને શશુ ભુંડામાં ભુંડી બાબત કોને કરે છે?
→ કાળુ અને શશુ ભુંડામાં ભુંડી બાબત ભીખને કરે છે.

૩) મદાપુતમાં અનાજ લેવા કોણ કોણ ઊભા હતા ?

મદાપુતમાં ઊભેલા માણસોમાં જાળુનો કાંખો એવા માણસો ત્રણે ચડ્યા, જેમણે ખજામાંથી ઊંચકાય એટલે દાણા બ્રહ્મણોને દાન કરેલા. જેમના ઘરમાં કોઈ સમયે પુરકળ દાન હતું એવા પણ ત્યાં ઊભા હતા. તાનો સરખી લુંદકારને શરમ માનનારો ને ભાઈનું દીધેલું ન લેનારો પણ આજે કેળાળ બનીને જવારમાં ઊભા હતા.

૪) કાંતે જાળુ અનાજ મારેનો મદદ લેવા શા મારે તૈયાર થાય છે ?

જાળુ અનાજ લેતાં અચકાતો હતો. મુંદરથ શીકે આ ક્ષેત્રે. તેને બોલાવીને કહ્યું કે કુદરત આગળ આપણે સૌ લાંબાર છીએ તને એમ લાગતું હોય કે આ ઇર્માદાનું છે, તને હાથ લાંબી કરતો મંડોમ થતો હોય તો કાલથી તું આ કમીરલા પર આવીને ઝાકુ મારી જજે અને મુખિયાથ પામેથી ગાદી - તકિયા માગીને અહીં પાથરી દેજે. પછી તને એમ નહિ થાય કે તું ઇર્માદાનું મફતનું ખાય છે. જાળુને મુંદરથ શીકની મોરબી સ્પર્શી ગઈ. આથી કાંતે જાળુ અનાજ મારેનો મદદ લેવા તૈયાર થાય છે.

૫) 'બાવાનાં હોય બગાડ્યા' એમ જાળુ શા મારે કહે છે ?

"તમારું છે ને તમને આપોએ છીએ. એમાં ઇર્માદા જેવું કંઈ જ નથી." મુંદરથ શીકના આ સૂચનથી જાળુએ દોઢ પાશીર ખીચકી પોતાના કારેલા ઘોતિયાના છેકે લાંબી પણ ત્યાંથી ચલાના થતાં તેને હસવું આવ્યું. તેને થયું કે આ તો 'બાવાનાં હોય બગાડ્યા' જેવો ખેલ થયો, કારણ કે જાળુ માને છે કે આમ કરવાથી કયાંયે કોઈની પાસે કંઈ માગવું નહિ એ રેક પનાઈ નહિ અને ભીષ્મા માગીને આ તો મરવા જેવું થયું, સ્વામાન ન રહ્યું.

૬) મુંદરથ શીક વિશે પાંચ વાક્યાં લખો.

મુંદરથ શીક દેગકિયા ગામના મહાજન હતા. તેમની પોશાક હતો : સફેદ ઘોતિયું, અંગારણું, માથે મીનીરો તલવાળો પાલકી અને ગળે દુપટ્ટો. શીક "સ્વામાનના ઉદાર હતા અને મોટા ગમના હતા. જાળુએ જ્યારે ઇર્માદું અનાજ લેવાની 'ના' પાડી ત્યારે એણે સ્વામાન મરવાય એ દરિદ્રએ કમીરલા માફ કરવાનું તેમજ ગાદીતકિયા પાથરવાનું કામ સોંપ્યું. ઉપરાંત જાળુને સૂચન કર્યું, "તમારું છે ને તમને આપોએ છીએ, ભાઈ, ઇર્માદા જેવું એમાં કંઈ નથી."

4. 1) આ વાર્તાને આધારે કાળુનું પાત્રાલેખન કરો.

'માનવોનો ભવાઈ' નવલકથાનાં મુખ્ય બે પાત્રો કાળુ અને રાજુ છે. છાપાનિયા દુકાનની કારમી પરિસ્થિતિમાં રહવા દેગડિયા આવ્યાં છે. માતિએ ખેડૂત કાળુ સ્વમાની અને રેહોલી શુભ છે. પોતાની જિંદગીમાં એણે કોઈની આગળ લથ લંબાવ્યો નથી, પણ આ દુકાન તો કાળુના સ્વમાન, ગુમાન અને આત્માની સાથે તદ્દમનાદમ કરી નાખ્યાં છે.

ભૂખને લોઈ એની આંખો ઊંડો ઊતરી ગઈ છે. ભીખ માંગવાી એ તેના સ્વાભાવમાં નથી. આ પરિસ્થિતિમાં કેમકર્યાના મદદજતી પોતાના કોઠારમાંથી ગામના મોંઠે ઘાન આપવાનું રાડુ કર્યું, પણ કાળુને એ ઘાન લેવું પસંદ નથી. એ સારું છે કે મદદજતના કોઠારમાં અમારું જ ઘાન હોય એની સામે લથ લંબાવવાનો? ભીખ માંગવાની? રાજુ સમજાવે છે, પણ સ્વમાની તેમજ રેહોલી કાળુ કંઈ ગણકારતી નથી. એ હતાશાથી કહે છે કે ઘરતી પર પ્રલય પલા ભેડી છે એમાં કોઈ શુભવાનું નથી.

ભીખ મારે કુતારમાં ઊભેલા અર્ધમાન ઘડપિશવ સમા લોકોને મેઈ એનું દેશ કાંચો ભેડે છે. "દોઢ પાશોર ખોચકી મારે લથ લંબાવવાની! ઘિકકાર છે આ અવતારને! ઘિકકાર છે આ શુભવુંય!"

સ્વમાની કાળુને મુંદરજી શ્રીક એક ઉપાર મૂકવતાં કોરલા ઉપર ઝાડુ ફેરવવાનું તેમજ મુખિયાશુના ગાદો-તડિયા પાથરવાનું કામ સોંપે છે, જેથી મફતનું અનાજ લોઈ નથી કોરલા મંત્રીષ રહે. આથી મુંદરજી શ્રીક પર એને માન થયું અને પોતાના વિચારો એને બાલિકા લાગ્યા. એણે દોઢ પાશોર ખોચકી પોતાના ઘોતિયાનાં છેડે લોધીતી ખરી, પણ કહી એનું સ્વમાન મગી ઊઠ્યું. એને થયું આ તો બાવાનાં બેય બગડયા જેવી ખેલ થયો. રેક પણ ન રહી અને મરવા જેવું થયું. એને અતલ લાગી છે કે એમનું નમીબ જ કાળુ છે ને ખોભોય કાણી છે. આમ, કાળુની વેદના તેનાં વાણી અને વર્તનમાં અતલ રૂપકતી રહે છે. ચિત્તભ્રમ થતાં એ આખી દિવસ લવારી કર્યા કરે છે. એણે મારું જ કહ્યું હતું કે "ભૂખ ભૂંડી નથી, પણ ભૂખથી ભૂંડી ભીખ છે!" લીખકે અંતમાં ભલભલાના દેશને કંપાવી મૂકી તેવી કાળુની મનઃસ્થિતિ વ્યક્ત કરતાં મારું જ કહ્યું છે: "નથી વેકાતા, રામ ભૂખીય નથી વેકાતા ને આ ભીખીય! મારે કોંકવા માંડ! પણ મહાનનો કોરલા ચકતાં ખુદ કાળુ જ કોંકાઈ પડયો પછી એ તો ગરમ વિચારોની લોઈ, ભૂખનો માર્યા કે ગમે તે કારણે હોય."

2) આ વાર્તાનો આધારે દુકાળની ભયાનકતા તમારા શબ્દોમાં લખો.

બાર-બાર માસથી વરસાદ વરસ્યો નહોતો, મેદાગામ જાણે ઝૂકવા હતા. પરિણામે ધરતી પર ચારે બાજુ વનમાં, ખેતરોમાં, બજારમાં, શેરોઓમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં માનવીના હડપિજર સમા મૃતદેહો પડ્યા હતા. તોમળા સ્વજનોની કાંબીમાં સ્વજન ગુમાવ્યાની ભીનાશ હતી, પણ મોટે પ્રશ્ન એ હતો કે કારણ બધાં શબ્દો દારવા ક્યાં? બાળવા ક્યાં? ભૂખી માનવીઓનાં હડમાં ગાળી નાખ્યાં હતાં.

કેંગડિયાના મહાજનો કોકરમાંથી મૌનો અનાજ આપવાનું શરૂ કર્યું, પણ દરેકને ભારી આવતી દોઢ પાકોર ખોચકીથી પેર ક્યાંથી લેવાય? તેમ છતાં જે કાંઈ મળે તે લેવા કતારમાં ભીલેલા અર્ધનગ્ન હડપિજર થઈ ગયેલા માણસોની સ્થિતિ દયાજનક હતી. આ માણસો પાસે પહેરવા પુરતાં કપડાં નહોતાં. આ દુકાળે લોકોની બેઠલ-ઢરી મૂકવા હતા. આ દયાનીય પરિસ્થિતિ જોઈને કાળુએ કહ્યું, "ભૂંડામાં ભૂંડો ભૂખ નરિ, પણ ભૂખથીય ભૂંડો ભીખ છે." કાળુનું આ વિધાન તે સમયના દુકાળની ભયાનક પરિસ્થિતિની કુચ્છ ચિતાર આપે છે.

3) રાજુનો મનોવ્યાસ તમારા શબ્દોમાં આલેખો.

દુકાળની ભીષણતાથી ગામનાં મોં દુઃખી અને પરેશાન હતાં, પણ રાજુનો મનોવ્યાસમાં કુચ્છા અને સાચા વિશ્લેષ હતો.

એક તરફ સ્વમાની કાળુને સમજાવવાનો તો બીજી તરફ ગમે કે ન ગમે, લાલકો ના પેર મારે ભીખ માગવા જવાનું. એવી તો વાસ્તવિકતા સ્વીકારી લીધો હતો, પણ "આ પરિસ્થિતિમાં ભીખ માગવામાં શરમ શાની?" એ કાળુને સમજાવવું તેને મારે મુશ્કેલ હતું. એ મારે તે કાળુ પાસે કચરો છે. પોતાની કાચી કાળુ ભૂખી મરી જાય એ એનાથી શરવાવું નથી. આથી "મનોવ તમારે મારો નાખવી છે!" એમ કહીને કાળુને પોતાની આસે આવવા મજબૂર કરે છે. રાજુ પણ જાણે છે કે દોઢ પાકોર ખોચકીથી કાંઈ તળવાનું નથી. એટલે "આજે રાત્ર ધરવાનો એક દોઢ પાકોર ખોચકી મારે? ઘિફ પડ્યો એ આવતાં ને ઘિફ પડ્યો એ જીવવું નથી." તથા "આપણું કપાળેય કાળું છે ને આ જોભોય કાળો નોકરો."

કાળુનો આ બહાડાટ રાજુથી મળી પડી નથી, છતાં તે ચિડાઈને કાળુને કપડો આપતાં કહે છે: "કાકણ ભૂખ નથી, પણ કાકણ ચિડા છે. માનવીનાં કાળશંકો ખોતરો ખાયા છે." કાળુના આ શબ્દો: "આપણાં ગુમાન અને આતમાનોય અંગાળો નાખે છે, પાણી

હોઈ છે." રાજુની બીચોળ કરી ચૂકી છે. કાળુનો ઇમકાવી, તેનું આવડું કાલીનો હકમેલી
'જાનામાના' હવે હેડી' કોમ ઉડેલી રાજુની અવાજ થીલી પડી મળ્યું છે. આમ, એક તરફ
લૂંછની પીડા અને બીજી તરફ આ દાલતમાં કાળુની માથવવાની ચિતાથી ઘેરાયેલી રાજુની
આ મનીવ્યથા અરેખર હૃદયને વીંધી નાખી છે.

આ એપ્લીકેશન મુખ્ય ત્રણ
વિભાગમાં વહેચવામાં આવી છે .

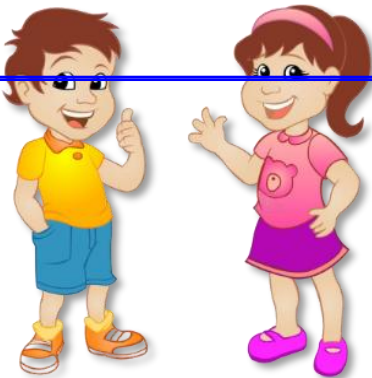
૧. ટીચર ૨. વિદ્યાર્થી
૩. ટીચર હેલ્પ ડેસ્ક

ટીચર – ઓનલાઈન હાજરી , MDM
હાજરી , SAS ગુજરાત , ગુણોત્સવ પોર્ટલ ,
જ્ઞાનકુંજ પ્રોજેક્ટ , GSHALA લોગીન ,
આધાર ડાયઝ એન્ટ્રી , શિષ્યવૃત્તિ
ઓનલાઈન હાજરી , ખેલ મહાકુંભ એન્ટ્રી ,
ઈન્સ્પાયર એવોર્ડ એન્ટ્રી , CPF ચેક કરો ,
ઓનલાઈન PLI – LIC ભરો .

અમારા શિક્ષણ સાગર
વોટ્સઅપ ગ્રુપમાં જોઈન
થાઓ .

શિક્ષણ સાગર
JOIN GROUP

વિદ્યાર્થી – પાઠ્યપુસ્તક , પાઠ આયોજન , શિક્ષક
આવૃત્તિ , સ્વ અધ્યયનપાઠો , ઓનલાઈન MCQ , યુનિટ
ટેસ્ટ , એકમનું સ્વાધ્યાય , MP3 કાવ્ય , અધ્યયન
નિષ્પત્તી , અધ્યયન નિષ્પત્તી આધારિત પ્રશ્નો , સંદર્ભ
સાહિત્ય અને આ બધું પાઠ વાઈઝ

ટીચર હેલ્પ ડેસ્ક – શિક્ષક ઉપયોગી
મટેરિયલ્સ , તમારું બનાવેલું મટેરિયલ્સ
અમને આપો , તમારે જે મટેરિયલ્સ જોઈએ
તે અમને કહો , મૂંઝવણ અને માર્ગદર્શન .

અમારા શિક્ષણ સાગર એપ્લીકેશન
પ્લે-સ્ટોર માંથી ડાઉનલોડ કરો .

JOIN
શિક્ષણ સાગર
APPLICATION